

VÖRÖS ZÁSZLÓ

A veszprémi és veszprémmegyei szociálista-kommunista munkások pártjának hivatalos lapja.

Megjelenik minden szerdán és szombaton.

Szerkesztőség és kiadó-hivatal:
Rákóczi-tér 9. szám.
—
Telefon 61.

Előfizetési árak:
Egy évre. 36 kor.
Fél évre 18 .
Negyed évre. 9 .
Egyes szám ára 50 fillér.

Az aratás

Mindig sorsdöntő jelentőségű volt Magyarország számára; de emlékezni óta nem volt annyira élet-halálkérdés a termés betakarítása, biztosítása és elszállása, mint az idén. Amit ez az aratás ad, az az érték, kenyér, élelem, melyből egy esztendőig kell élni az egész magyar Tanácsköztársaságnak. Az egésznek. Nemcsak annak, aki a buzát elvetette és learatja, még kevésbé csak annak, akinek földjén, vagyis még eddig nem szocializált birtokán termelt, hanem minden dolgozóknak, akár műhelyben, akár gyárban, akár dolgozószobákban fejt is ki hasznos munkát.

Az idei aratás nehezebb viszonyok között megy végbe, mint végbenézett. A háború elpusztította az állattárolmányt, az igazságot, tehát a termés behordása nehéz. Ugyanez a háború miatt nincs elég szén a csépléshez, nehéz a kicséplést gabona tövébbszállítása s az élen megőrlése is. Tehát nagyobb szükség van, mint valaha a földmunkás, a városi munkás, a közlekedési munkás, cséplésnél, malmokban és minden egyéb munkahelyen dolgozó proletár együttműködésére, mint valaha.

A termésnek minden cseppjét, minden szemét biztosítani kell és vigyázni kell rá, mint az aranyra vigyáztak valaha; számon tartani s az egész dolgozó nép életműködésének céljaira rendelkezésre bocsátani. Csak így adhat az idei termés élelmet a városi proletárnak s csak így juttathat majd a gyár és a műhely ruhát és cipőt falusi munkástestvéreinek. Meg kell érteni mindenkinek, hogy Magyarországot az entente még mindig a legszigorubb blokád alatt tartja és meg kell érteni ennek az elzárásnak minden jó esztendő rosz következményét. Mert vannak jó következményei is. Jobb ha a magunk munkájára kényszerülünk, ha saját szükségletünk, igényeinket mindenáron kielégíteni igyekszünk, mintha az entente kétes jótevékenységére bizzuk magunkat. Mert az entente is — mint a számtalanszor idézett s soha el nem felejthető osztrák példa mutatja — csak addig jótevékenykedik, csak addig szállít anniválat, míg az a szállítás üzletet, hasznot, profitot jelent. Mikélyt vége hazosznak, míhelyt nincs mivel fizetni, megszünt a hitel; megszünt az entente jósaive is és az egyik, a háborús, vagy a proletárium ellen irányuló blokádot felváltja a másik: a hitelbloká.

zár, anélkül, hogy szállított volna nekünk valamit. Mi tehát nem tartozunk, nem adósodunk el, nem vagyunk testestől-lelkestől az entente gabonakereskedők rabszolgái. De nem is volna lehetséges, nem is volna megengedhető, hogy a földmivelő, gabonatermelő Magyarország, amely idegen értékekért ipari produkciójával nem tud fizetni, élelmet hozzon be idegenből. Ez annyit jelentene, hogy nem tárnók fel a hazai forrásokat, nem vennők szigoruan az aratást, cséplést, bejelentést és beszállítást munkáját.

Magyarország, ha megcsenkitettük is, ha idegen csapatok állnak is földjén, mégis megéri a terméséből: nagyon lakárékosan, nagyon vigyázva, kérelmetlenül alkalmazkodva az elosztás törvényéhez. S ha Magyarország buzájától biztosította az életet, akkor biztosította egyuttal az ipari, szociális termelést és az egész gazdasági mechanizmus munkájának zavartalan menetét.

Városi közéletbe veszik a husipari üzemet.

Biztosítva van a város kausellátása.

A munkástanács szombati ülése.

— A „Vörös Zászló” tudósítójától. —
Délután 5 órakor nyitotta meg Róland elvtárs a munkástanács ülését. Napirend előtt felszólalt Neumann Sándor, a 49. ezred politikai megbízottja. Elítéli a tanácsot, kik nem teljesítik kötelességüket, az ülésre vagy egyáltalán nem, vagy késve jönnek.

Katonai forradalmi törvényszék felállítására.

A forradalmi kormányzótanács LIII. számú rendelete értelmében katonai forradalmi törvényszéket kell felállítani, melynek tagjai a munkástanács jelöli ki. A katonai forradalmi törvényszék tagjai lettek: elnök Zsures Géza, vadbiztos Szlavonics István, jegyző Hibaia Dezső, bírák Herko János, Szlávik József, Lakó Gyula, Novák József és Illikman József elvtársak.

Róland elvtárs indítványozta, hogy Rimpek Lajos tanácsot — mivel büntetése elengedteit, politikai jogai gyakorlásától pedig fel nem függesztették — az ülésre hívják meg.

Biztosítva van a husellátás.

Előző bejelentéssel, hogy közellátás céljára sikerült 170 darab vágómarhát beszerezni s így a város

Saját kezelésbe veszik a husipari üzemet.

Elhatározta a tanács, hogy az autómálik megszüntetése végett a husipari r. t. üzemet saját kezelésbe veszi, az üzem ellenőrzésével pedig Csermák elvtársat bizza meg. Miután több oldalról panasz merült fel, hogy az üzem alkalmazottai nem elég udvariasak a közönséggel szemben, utasítják az alkalmazottakat, hogy a vásárló proletárközönséggel szemben a legelőkényebb magatartást tanúsítsák. Az elárúsító helyeken — az eselleges panaszok feljegyzésére — panaszkönyveket helyeznek el.

Szabályozzák a tejellátást.

Miután a város kevés tejet kap, Neumann Sándor és Szlavonics elvtársak felszólalása után elhatározta a tanács, hogy átír a termelőszövetkezetekhez, hogy a tejet közvetlenül a városnak juttassák. Megkeresik azonkiült a vörös őrséget, indítson nyomozást, hogy azektól a kofaktól, kik iparengedélyeket tejjel való üzérkedésre használták fel, az engedélyeket megvonhassák.

Mihályfi elvtárs helyettesítése.

Mihályfi elvtárs, a népjóléti hivatal vezetője, nyolc heti üdülési szabadságot kapott. Szabadsága tartamára Fejes elvtársat bízták meg a helyettesítésével, Fejes azonban a megbízást nem fogadta el. Elhatározta a tanács, hogy a városi intéző-bizottságot 2 taggal kiegészíti és a kielégített intéző-bizottság küld ki egy tagot Mihályfi elvtárs helyettesítésére. — Az intéző-bizottságba bevasálatlak: Rimpek Lajos és Simon Antal elvtársak.

Sertés- és marhahuskiosztás.

Július 29-től augusztus 4-ig hústalan hét.

Miután a város zsirellátása miatt sertéseket kellett vágni, azoknak husát — fejenként 10 dkg — a héten kiosztják. Kiosztásra kerül azonfelül a hét végén marhahús is. A népgazdasági tanácsot pedig értesítik, hogy a hústalan hét nem július 22—29-ig, hanem július 29-től augusztus 4-ig lesz.

Művelődési megbízott az intéző-bizottság ülésén.

Neumann Sándor tanító indítványozza, keresse meg a tanács a megyei művelődési osztályt, hogy az egyik művelődési megbízottat a városi intéző-bizottság ülésére — mint iskolai referenst — küldje ki.

Felhívjuk — a súlyos következmények terhe mellett — a veszprémi járásban megalakult párt- és szakszervezeteket, hogy 10 (tíz) napon belül a párttitkársággal közöljék:

1. A közseget, ahol a párt- illetve szakszervezet alakult.
2. A szakszervezet nevét.
3. A tagok létszámát.

A kimutatás pontos és felkiismeretes legyen, mert az egyes kimutatások a beküldött kimutatás alapján lesznek fogantatva.

Elvtársi üdvözléttel:

A veszprémmegyei szociálista-kommunista munkások pártjának titkársága.

(Veszprém, Marx Károly-u. 1.)

Az idei gabona és liszt árai.
Budapestről jelentik: A „Tanácsköztársaság” közli az idei terméti gabona és lisztárakat. Eszerint a buza ára métermázsánként a múlt évi 75 koronával szemben, (melyre a korai szállítást még külön 15 korona szállítási prémium járult) 200 korona; a rozs, az árpa, kétszeres, köles és zab ára a tavalyi 62 koronával szemben 170 korona. Ezek az árak a tavalyinak valamivel több, mint kétszeresét teszik ki, mégis alatta maradnak annak az aránytalan emelkedésnek, amely a múlt év februárja óta, amikor a múlt évi gabonárat megállapították, az élelmezési cikkek és iparcikkek terén mutatkozna. Ennél alacsonyabban az árakat a jövő termelés kockázata nélkül már nem lehetett megállapítani. Tekintettel arra, hogy a legszélesebb proletárrétegek fő- táplálékát a kenyér képezi, a lisztárak megállapításánál nem lett számításba véve annak teljes termelési költsége, hanem ezen költségeknek egy jelentékeny részét a tanácsköztársaság vállalta magára. A buzafehérlijst árát métermázsánként 500, a kenyérliszt árát pedig ugy a buza, mint a rozs, árpa, liszt árát 105 koronában állapították meg, ami az ország proletárlakosságának évi fogyasztását tekintve, mintegy egy milliárd korona ráfizetést jelent.

A kerületi Terményhivatal.

Veszprém, 1919. júl.

A régi főispáni hivatal ódon szobái hangosak ma. Nem a bitnös panamak fojtott csendjébe zárja magába a sok szoba, hanem benn komoly munkában sürgnek-forgnak a hivatalnokok.

A kerületi Terményhivatal, me-

Veszprémben, van ma a főispáni hivatal helyén.

A kerületi terményhivatal feladatairól és munkáiról a következő értesítést kaptuk:

— Minthogy a proletár gazdasági szervezeten a bizományosi rendszer fenntartása lehetetlenné vált, nem lehetett bevárni a Kerületi Népgazdasági Tanácsok, illetve a Kerületi Gazdasági Hivatalok megszervezését, hanem gondoskodni kellett egy átmeneti szervről. Ennek a szervnek a legfontosabb feladatai: a természetvívő bizottságok számára egy tag (leendő anyaggyűjtő) beállítás, a járási (esetleg vasuti vagy vízi gőzponti) fiókkirendeltség megszervezése, az átvevő bizottságok anyagának átvétele, nyilvántartása és felülvizsgálata; az állattalank számának megállapítása; a 100 holdon aluli termelőkre vonatkozóan az átvevő bizottságok által közösen megállapított készletheleteleknek átvétele; a 100 holdon felüli gazdaságok budapesti központjától átvételre kiutalt mennyiségek fölött való rendelkezés; az átvevő bizottságok megállapításai ellen beadott feltevések elintézése, a malomellenőrzés, a vámgabona átvétele stb.

E sürgős és fontos feladatok elintézésére és a nagy bizományos kereskedők funkciójának elvégzésére szolgálnak a Kerületi Terményhivatalok. Amint a Kerületi Gazdasági Hivatal, illetve ennek harmadik osztályát felállítják, az illetékes Kerületi Terményhivatal, mint ennek az osztálynak az alosztályát osztják be alája. E harmadik osztály a következő osztályokra tagozódik: 1. gabona liszt és hüvelyesek, 2. burgonya, zöldség és gyümölcsök, 3. állat és állati termékek, 4. közvetlen fogyasztásra szánt iparcikkek, 5. közlelmzési rendszert, 6. raktározás és szállítás.

Ebből a beosztásból is látható, hogy a bizományosi rendszert teljesen kikapcsolják. A központok

szintén teljesen átszervezve fogják szolgálni a proletárgazdaságot. Csak végső fokon, a termelői szerepet az anyaggyűjtő, aki nem helybérrel dolgozó munkás, hanem akkordbérrel fog kapni, mert ez felel meg munkája természetének. Ez is csak addig marad meg közbülső szervként, amíg a szövetkezeti baltok és anyaggyűjtő telepek kiépülnek.

A Kerületi Terményhivatalok szervezete napról napra tökéletesebb lesz, hogy a mezőgazdaság nyersanyagát a legszorgosabb gondokkal kézbevegye és az emberi, vagy ipari fogyasztás rendelkezésére bocsássa.

Itt az irás, olvassátok!

Számoljunk és aztán beszéljünk.

(Levél kisgazda testvéreimhez.)

Nem kellene nagyon kerégnem, találmira is ráakadnék sok olyan kisgazdára, aki ha nyíltan nem is mondogatta, de önmagában bizony már sokat gondolkozott azon, hogy milyen jó is lenne, ha már valami idegen hatalom ráténné a talpát Magyarországra.

Nem akarok én most arról írni, hogy mit érdemel az ilyen hazáruló gyászmagyar, hanem mindössze csak megvilágítom, hogy miért függetlenítették mi magunkat és hogy mi következnék be, ha ezt a függetlenségünket az ántánt egy megszálló csapatával megfojtaná.

Kerek összegben beszélve az ántánt 25 milliárd hadisarcot követel tőlünk. Ez a 25 milliárd azonban nem koronát, hanem frankot. Ma egy frank 4 és fél koronát számít, (békében 84 fillér volt), tehát koronában kifejezve 112 és fél milliárd korona. Vegyék csak elő a plajbaszt és számítsák ki, hogy mennyi ennek csak a 4 százalékos kamata. Ugy-e, 4 és fél milliárd, vagyis, mert 1 milliárd 1000 millió, tehát ez 4

és fél ezerszer millió.

Remélem, hogy teljesen fölösleges hosszasan magyaráznom, hogy mi az ántántól követelt hadisarcnak még a kamatját sem tudjuk megfizetni. Mert ugyan miből fizessük meg? Bányáinkal és erdeinket elvették a csehek és az oláhok. Tengepartunkat elvették a horvátok. Ami kis darabot meg akarnak hagyni Magyarországból, abból nemhogy adósságot nem fizethetünk, de meg sem élhetünk belőle.

Mert az ántánt mindössze 100 ezer négyzetkilométer területet akar meghagyni. Ezen a 100.000 négyzetkilométeren 8.000.000 embernek kell megélni. Ebből a nyolc millióból 2 millió ember él egymás hátán Budapesten, a többi 6 millió pedig a vidékre jut, vagyis egy négyzögkilométerre hatvan ember. Hatvan olyan ember, akiknek nincsen szentük, nincs fájuk, nincs ruhájuk, mert nem termelhetnek, nem mozoghatnak, mert be vannak zárva.

Én tudom, hogy a falu népének jó része azt gondolja, sőt mondja is, hogy hát nyomasson az állam annyi bankót, amennyi elég a hadisarc fizetésére, meg hogy talántan maradjon is. Nem is haragudhatom az ilyen számárgondolatokért, mert nem tehet róla a falu népe, hogy a papok és mágnások buta világában szántszándékkal a tudatlanság sötétjében neveltek.

Aki még nem tudná, az értesse meg, hogy a papirpénz adósslevele annak, aki azt kiállítja. A papirpénz csak akkor ér pénzt, akkor fogadja el a külföld pénz-helyett, ha minden koronáját bármikor arannyal tudjuk beváltani. Már pedig a mi aranypénzünket régen eltekintve a bünsön uton a volt király és annak tányérnyalói. Ami aranyat a Tanácsköztársaság összeszedett a hadimilliomosoktól, a szuroaktól, azt ha ki is adnók hadisarcra, csak a kamatját fizethetők talán. Mit tenne tehát velünk az ántánt? Azt, hogy amint

az aranyunkat az adók törlesztésére elszedné tőlünk, sorra venné a vasuti kocsiainkat, a termést, a szarvasmarhát és a lovakat, a disznókat, vagyis kifosztana — kiket? a kisgazdákat?

Igenis, a kisgazdákkal fizetelnék meg a hadisarcot és még ráadásul velük etelnék a megszálló csapatokat. Megraknók a faluk házáit idegen, kegyetlen katonaikkal, akik még a hadisarcot fölött maguknak is rabolnának nemcsak élelmet, de asszonyt és leányt is.

Ezért szállt szembe a Tanácsköztársaság az ellenséggel, ezért kell harcolnunk. Igenis, harcolnunk kell az életünkért. Aki ezt nem akarja megérteni, az igazán megérdemli, hogy a nép itéljen fölőtte.

Ki akarja visszahívni a szolgabírórt?

Azt a felhívást, melyet a Budapesti Forradalmi Központi Munkás- és Katonatanács elnöksége a vidéki direktóriumokhoz intézett, olvassa el minden falusi, vidéki proletár. Szivlelje meg minden sorát, gondolkozzék rajta és azt hisszük, hamarosan arra a meggyőződésre fog jutni, hogy proletártársai iránt való szigorú kötelessége a felhívás értelmében agítálni. Lásza meg, érte meg mindenki a vidéken, hogy a forradalom minden vivmánya a proletárszabadsága, sőt megélhetése is attól függ, vajjon a budapesti munkásság képes-e nagyszámú küzdelmet folytatni a proletárállam megalapozására. Mindenki beláthatja, hogy éhesen, nélkülözve, szenvedve, nehéz harcolni s különösen nehéz akkor, amikor ez a nélkülözés csak Budapest területére szorítkozik, hiszen Magyarország legtöbb vidékén olyan bőség van, hogy az élelmiszerek feleslegeiből bizvást megélhetne Budapest. Nem érzik-e a vidéki, falusi proletárok, hogy a saját maguk érdekében cselekszenek

Szociálista oktatás.

Mottó: A tudás hatalom.

E rovatban — hetenkint egyszer — helyet adunk a szociálista oktatásnak, melynek segítségével tudjuk csak egyrészt a szociálista kultúrát megteremteni, másrészt csak így tudjuk a szociálista kultúra mellőzhetetlen előfeltételét: a szociálista öntudatosított osztálytudatot a dolgozóknak ébrentartani.

A világorradalom jövője.

Radek Károly levele.

Paquet Alfons most megjelent „Az orosz forradalom” című könyvből.

Nyolc nap óta ma van az első estém, amely nem gépfegyvertűzéstől és vadkiáltástól hangos. Tulfeszült idegeim kissé lecsillapogtak és így megragadom az alkalmat, hogy Önnek a helyzetről beszéljek, mint ahogyan ezt mostanában olyan gyakran tettük. Látja, minden úgy jött, mint ahogy Önnek előre megjósoltam. A buta, uszító sajtó munkáinkat az orosz befolyásnak tudja be. Önt, aki a forradalom történetét ismeri, nem kell, hogy emlékeztessenem, hogy a francia forradalmat Pitt, a 48-as németet a lengyelek, az 1905-ös oroszát a japánok, az 1917-est az angolok és a bolsevizmust Ludendorff idézte elő. Hogy gon-

dolkodó emberek miként is lehetnek annyira vakok!

A világgazdaság grandiozus fejlődése világháborúra vezet, vagyis azzal a bizonyítékkal végződik, hogy a világgazdaság vezetői nem képesek az erőket fékmentartani és minden vad anarchiába fut. A néptömegek, melyek a világháború poklán keresztülmentek és anyagilag tönkre jutottak, nem bíznak többé az uralkodó osztályokban. Ösztönszerűleg keresik a maguk útját. Ez az az erő, mely a tanács szisztémát előre viszi. A munkások megkísérik, hogy ezt a fékevesztett világot zabolázzák. Valósággal meglep, hogy Németországban, ahol a tanácsrendszer propagandának még csak egyetlen broschüre sem áll rendelkezésre, mily gyorsan értik meg az emberek a világmegváltó eszméket.

A mi utunk, mely a hatalomhoz vezetett, az 1917. júliusi események dacára sokkal inkább volt rózsákkal beszórt, mint a németeké. Sohasem engedjük, hogy olyan harcokra kerüljön a sor, mint a januáriak, vagy a mostaniak, amelyek véráldozatot és anyagi pusztulást hoztak, mert a tömegek előtt autoritásunk volt, mert a tömegek kezünkben voltak. A német kommuniszták még nem rendelkeznek felettük, azért a céltalan lövöldözés és dúlás.

Mert nálunk a tömegszervezetek, szakszervezetek születésüktől fogva forradalmiak voltak, a forradalom szülte őket. A német szakszervezetek, a német munkásosztály bűszkesége, a politikai poshadásnak egy epochájában és gazdasági fellendülés idején született, ezért reformszertlek és nem forradalmiak. A német munkásosztály, a szociáldemokrata párt, a szakszervezetek, a polgárság oldalára állanak és az ellenforradalom alapját képezik. Tovább megyek: mi a béke utáni harc utján jutottunk hatalomhoz, a hadsereg ezért állott oldalunkon, ezért nem tudott a polgárság annyira védekezni, mint ahogyan ezt Németországban fogja tenni, egy szoldos hadseregre támaszkodva. S végül a németországi polgárság sokkal erősebb, mint az orosz volt. Ez is mutatja, mennyire igazam volt, amikor Önnek Moszkvában egyre ismételtém: a polgárháború Németországban sokkal elkeseredettebb, pusztítóbb lesz, mint Oroszországban.

Sokkal jobban ismer, semhogy ne tudná, mily nehéz érzelmekkel írom én mindezeket. Ismétlem, hogy bebizonyítsam Önnek, hogy esztelennek tartom a kommuniszták elleni vérgöngyölést, akik egyedüli képviselői a jövőnek és akik megforrással fognak élni a rettenetes

harc minden borzalmaért. Nemcsak igazságtalanságról van szó, mert mind elkeseredetében, vérszomjasabban küzdenek most a munkásosztály ellen, annál borzítóbb lesz a bosszu aratása. Borzadni kell, ha mindezekre gondolunk. És nincs ennek a földnek olyan hatalmassága, amely a tömegek győzelmét megakadályozhatná. Ezt csak életbevágó reformok tehetnék, amelyek gyakorlatban rögtön érezhetőek volnának: olcsó kenyér, jó lakások, jó munka, amely az idegességig kifacsarták és kifacsartak és kizsákmányolták magához térítették.

Ez a polgárságnak még egy időre biztosíthatná az uralmat. De ezek a reformok nemcsak a német gazdasági állapotok, hanem az egész világgazdaság mai zűllöttségében utópia. Hogy az entente már öt hónapot hagyott elmúlni anélkül hogy Németországnak nyuljon alaposan karjai alá, oly bizonyíték számomra, ami azt jelenti, hogy az entente nem képes más ország támogatására. Most inkább, mint valaha meggyőződés, hogy a talaz az entente államokra is áterjed, mert ha tömegeinknek nem tudnak kézzelfogható előnyöket a német bőrből venni, — és ez anyagilag lehetetlen — akkor miben különbözik a tömegek részére az entente

kor, mikor mindent elkövetnek, hogy Budapest élelmiszerhez jusson? Nem érzik-e, hogy mindezt a főváros-proletáriusainak juttatnak, a saját munkájuk hatalmának megerősítésére? Önmagukat támogatják, magukat erősítik, mikor a forradalmnak ezt a nagyszerű hadseregét, a budapesti munkásságot elhagyják.

Azt akarják-e az elvtársak, hogy szatárterjen a szolgabíró? Azt akarják-e, hogy megint pofonnal hirtelen csinálják a vidéki közigazgatást? Nem hisszük, hogy a Magyarországon csak egyetlen vidéki falusi proletár is, vissza akarja hívni a szolgabírókat. Érezzük és tudjuk, hogy a proletárlételekben ilyen kívánság nem születhet, de meg kell gondolnunk, hogy egyedül ezek az érzések nem elegendők ahhoz, hogy a proletárok uralmát Magyarországon mindörökké megteremtjük.

Nem elég az érzés, a kívánság, hanem cselekedetek is kellenek. A véghez forradalmi tettek is kapcsolódnak. És Budapest munkássága egyelőre esemmi másra nem kér a falusi proletároktól, hanem azt, hogy élelmiszertel segítsék a nehéz küzdelemben. Hiszünk az elvtársak, hogy sok szenvedőtől mentik meg magukat, ha nem lohasztják le a budapesti munkásság nemes forradalmi tüllé, ha támogatásukkal lehetővé teszik, hogy Budapest munkássága a végigharcolásra azt a harcot, amelynek ragyogó eredménye az élelmiszerellátás teljes megszűnése.

A vidéki direktóriumok köztöbbször haladnak el a budapesti munkástanács felszólítása alatt, ha semmit sem tesznek, hanem nézve, hogy Budapest munkásságát élelmiszertel segítsék, ez az annyit jelent, mintha teli kákkal, hársány hangon visszahívják a szolgabírókat. Vajon ezt tudják-e? A direktóriumok tagok tudniuk kell, hogyha a szolgabíró visszatér, megszűnik min-

delem a német vereségtől. De nem isem tudhatják, milyen tempóval fognak haladni ezek a dolgok az entente államokban. Között a német és orosz munkásság megfáradt egymást. Nem lehet elleni közös háborúra, ahogy ezt még októberben hitták, mert az entente már viselhet több háborút.

egyesülés gazdasági termelés. Nálunk konszolidálódó dolgok. A szociálforradalmi k és mensevikiek elhajtása sija nekünk az intellektuális hozánk áramlását, amelynek hiánya a munkát eddig any megakadályozta. A degnó elemeket Németországban, egyszer egy energikus munkásság any jőn, hamar letiporják. san hiszem, hogy a sok véres lom után, amelyet megértünk, a kótvó munka ideje következik n szenvedélyesen szerelném ni ezt az időt. Tudja, hogy vagyok és nem félek a halál-ég ha oly bután jőn is, hogy önön cellájában felkoncol-ami a mai időben oly köny- lehetséges. De szenvedélye- zerelem az élet, értelméért, telemét. A mely még a leg- bbb harcban is benne van. élni akarok és mindent el- ek, hogy védjem magamat.

den szabadság, hatalom, amelyet a proletárrállam adhat a kezükbe megkezdődik a burzsoázia bosszúállása. Azt akarják-e, hogy elker- gessék őket, hogy penészes börtönök fenekére dugják őket és megkínózzák minden hezzálatozójukat? Mit szólnának a direktórium tagok akkor, ha valame- lyik kiállna a falu hátlárába és elkiabálná, hogy jöjjen vissza a földesur meg a szolgabíró? Ugye hogy börtönbe vonják vagy a bolondok házába csukatják az ilyen kiabálót. Már pedig higyjék meg a direktórium tagok, hogy semmiben sem különböznek az ilyen kiabálótól, ha nem teljesítik pontról-pontra a budapesti munkástanács felhívását.

Vörös katonanap.

Veszprém, 1919. júl. 26.

A Tiszán túl lankadatlan erővel kergetik derék vörös katonáink, — akiknek fegyverein nyugszik a proletárrállam jövője — az ellenséges hordákat. A hivatalos jelentés szerint a harci kedv óriási, a támadó kedv kifogyhatatlan, — a vörös hadsereg és ezzel a proletárság győzelme napról-napra biztosabbá válik.

A „Hinterland“ nem izgatott, a pihenésre küldött, a tartalékban lévő katonatestvéreink „nincsenek begyulladva.“

Ennek frappáns példája az, hogy vasárnap Veszprémbe vörös katonanapot rendeznek.

A vörös katonanap programját a következőkben adjuk:

Reggel 7 órakor zenés ébresztő melyben résztvesznek az egyesült munkás- és népzeneészenekarok. Délelőtt fél 9 órakor nagy katonanap és népgyűlés a Rákóczi- téren.

Délelőtt 10 órakor gyerekmatiné a színházban. Ugyancsak 10 órakor footballverseny a V. T. C. sportpályán.

Délután 3 órakor sétahangverseny, szépségverseny, férficsunyasági verseny, világposta a Plosser-sétányon. Azonkívül szabad színpad az összes színművészek és színművésznők felléptével. Este 8 órai kezdettel kabaré a városi színházban. Azután a Korona és a városi színház termel- ben tanc reggelig.

Reméljük, hogy a szórakozni vágyó proletárság a vörös katonának napján — vasárnap — kellemesen fog szórakozni.

HIREK.

Ifjumunkások!

Ifjumunkásnők!
Tanoncoknak, tanuló-kiszolgálólányoknak hívtak benneteket azelőtt. Többet segítettetek otthon a főnökné nagyságos asz- szónynak, mint az üzletben, a műhelyben. Ti vittétek a kisgyereket sétálni, suroltatok, mostatok, — de a műhelyben,

üzletben vajmi keveset dolgoztatok.

A „tanonciskolába“ mentek, ha mentek — de vagy a főnök ur nem engedeli, mert a szülőjében kapálnotok kellett vagy ti szöktetek meg, mert unalmas volt az óra és mert nem szerettétek meg veletek azt a világot, mely a műhelyek szennyén, az irodák piszkán és gyárak moskán tul van: a kultúra, a tudomány világot.

Ma, amikor, mi, öregbék — vivjuk nehéz és fogcsikorgatásig menő, elkecseregett harcunkat, — fáj a szívünk, ha — óh szegény ifjumunkások és ifjumunkásnők! — a ti sápadt arcotokba, meleg tekintetű szemetekbe nézünk.

Ma azért kinlódunk, éhezünk, nyomorgunk, — hogy ti boldogok legyetek. Hogy a ti arcotok derűs legyen, szemetek a boldogságot sugározza.

Ifjumunkások, ifjumunkásnők szervezkedjétek. Veszprémbe még nem szervezkedtetek.

Ha szervezkedtek, erősek lesztek.

Jöjjetek ki — egyszer este felé — a műhelyekből, gyárakból, üzletekből, irodákból: — a ti robotoló, gyilkos helyeitekről és emeljétek fel dacosan fejéteket, nézettek merően az est csillagfényébe, legyetek büszkék: *Ti már nem lesztek kizsákmányolt proletárokk!*

Ti emberek lesztek! (erma.)

— Személyi hír. A proletárforradalom óta teljesített szakadatlan idegfeszítő munka nagyon sokszor súlyos feladatok elő állítja azokat, kiket a munkásság bizalmukkal tisztel meg. A forradalom menete nem mehet egyenes irányt, vannak a forradalomnak pillanatai, amikor ingadozik, amikor hullámzik. A forradalom eme nagy hulláma bizony a vezetők idegét nagyon sokszor próbára teszi. Így az egyébként beteges Neumeyer Imre elvtársunk is, ki a városi intéző-bizottságnak volt agilis és fáradhatatlan elnöke, az iramot, a forradalom eme feltartóztatatlan rohanását — idegbajára való tekintettel — nem bírta ki. Öt heti szabadságot kapott. Reméljük, hogy az öt heti pihenés után elvtársunk megint hasznos munkás lesz a veszprémi proletáriátus nagy harcában.

★ Felmentés, — kivonás. Az igazságügyi népbiztoság Simon Antal elvtárs vádbizost felmentette és helyébe Babos Géza elvtársat nevezte ki a veszprémi forradalmi törvényszékhez.

★ Elindult a menetszázad. Sok, sok menetszázadot láttunk el- menni, hosszú volt a háború és a menetek csak indultak, egyik a másik után, keletre, délre, nyugatra, idegen országokba, harcolni, vérezni, meghalni. Miért? Senki sem tudott rá felelni akkor. Csak szólt a rezesbando, aki be volt rugva az énekelt, aki józan volt, az sirt, vagy szomorú szemmel, lehorgasz-

tott fejfel handukolt, megébrnyedt hátál cipelve a felszerelést. Most nem láttunk egy részegot sem, nem hallottuk a részeg emberek ügye danolábása, ontulatos, büszke proletárlátók álltak fel péntek délután a laklanya udvarán, hogy bucsuzanak és elinduljanak megvédeni a tanácsköztársaságot. A laklanya udvarán Husellcska és Zsuzek politikai megbízott elvtársak mondták beszédet, az állomáson pedig Tóth elvtárs bucsuzott a frontra induló elvtársaktól. Felhangzott az Internacionále és elindultak a katonák, hogy felszabadítsák proletártestvéreiket a román hordák rémuralma alól.

— A forradalmi törvényszék ítélte. István Miklós volt ezredes a forradalmi törvényszék rémhírtérjesztésért 6 hónapi fogházra ítélte — Gubicza József zirczi lakos csak két pénzért akart fuvart vállalni a fizetésnél pedig forgalmóból kivont 100 koronás bankjegyet elfogadott. 500 K pénzbüntetésre ítélte a forradalmi törvényszék. — Pusk Ferenc zirczi lakos bört árusított, de csak két pénzért. 2 havi fogházra és 5000 K pénzbüntetésre (nemfizetés esetén újabb három havi fogház) ítelték. — Mészáros Istvánné szentkirályszabadjai lakos, cseresnyét árusított és csak két pénzt fogadott el érte. Reif Ignác vásárolt a cseresnyéből és a titló rendelet dacára 50 koronással fizetett. Mészárosné és Reifot egyenkint 14 napi fogházra és 5000 korona pénzbüntetésre ítélte. — Weiss Mór bakonyzentmihályi ecetgyáros és Zsargó István ecetgyári alkalmazott nem adott fehér pénzért ecetet. A forradalmi törvényszék Weiszt 6 havi fogházra és 20000 K pénzbüntetésre, Zsargót pedig 2 havi elzárásra ítélte. — Elítélte még a forradalmi törvényszék Schandl Gábor veszprémi lakost rémhírtérjesztésért 4000 K pénzbüntetésre.

★ — A balatonmenti harcászati gyakorlatok. A napokban a II. hadsereg egyes ezredei harcászati gyakorlatokat tartottak a Balaton mellett. A harcászati gyakorlatok célja az volt, hogy ezáltal a Dunántul valamennyi munkástanácsának elnöke és járási politikai megbízottai, akiket mint a proletáriátus vezetőit a gyakorlatok megszemléltésére meghívtak, személyes tapasztalat alapján meggyőződést szerezzenek arról a harcokészégről, bálumatos fegyveremről és a lelkesedésről, amelylyel a dunántuli proletáriátus derék vörös katonái a proletárdiktatúrát védik. A harcászati gyakorlatokról a következőket közölték velünk: Nagy örömmünkre szolgált látni harcos vörös katonáinkat, a kik lenkes előrszantsággal utolsó lehetőségükig készek a magyarországi proletáriátus uralmát megvédeni. A csapatok a legjobban vannak felszerelve, egytől egyig kipróbált proletárlátók. A parancsnokok és a katonák között a legdicseretreméltóbb egyetértés uralkodik. A katonák a gyakorlatoknál a legnagyobb fegyvellemmel teljesítik a parancsnokok parancsait. Valamennyien teljes tudatában vannak, hogy a vörös hadsereg magatartásától függ a tanácsköztársaság jövője. Ez a tudat megacélozza izmikat és megsokszorozza erejüket. A magyar proletáriátus szabadságáért és a boldog jövőért való küzdelemben orszlón bátorságot kölcsönöz nekik. A harcászati gyakorlatok befejezése után Fiedler hadseregpáncsnok elvtárs jelenlétében értekezlet volt. Az értekezleten megbeszélétek, hogy a vidéki hatóságok miképen járjanak el ha a vörös katonákat igénybe akarják venni. Megbeszélés tárgyát képezte a vörös hadsereg ételmezése ist. Általában az az álláspont jutot, kifejezésre, hogy azok a megyék

